

sämre till vid lika inkomst än den som inte tänkt på att spara för framtiden. Svårigheter att här göra en rättvis gränsdragning uppstår givetvis, men en väsentlig förbättring i det avseendet bör inte vara omöjlig att genomföra. En höjning av de kommunala ortsavdragen upp i nivå med de statliga löser icke detta problem.

På grundval av det nu anförda hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag till sådan ändring av gällande författning att även personer med mindre tillgångar i kapital eller fastighet kan komma i åtnjutande av extra skatteavdrag enligt 50 § i kommunalskattelagen.

Stockholm i januari 1956

Martin Larsson

Gerda Höjer

Nr 164

Av herr **Ahman m. fl.**, om *restitution av skatt på bensin för motordrivna maskiner inom trädgårdsnäringen.*

Enligt nu gällande förordning utgår restitution av skatt på bensin för traktor i jordbruksdrift. Härvid innefattas i jordbruk även fältmässig odling av köksväxter, om den bedrivs i viss omfattning och vanliga fyrhjuliga gummihjulstraktorer användes. Bensindrivna gummihjulstraktorer användes emellertid även i handelsträdgårdar och plantskolor. I jordbruksnämndens cirkulär nr 75/1953 stipuleras, att restitution sker av skatt på bensin som förbrukas vid jordbruket, under förutsättning att traktor till väsentlig del användes vid jordbruksdrift. I jordbruksnämndens anvisningar till ansökan om restitution av bensinskatt för år 1955 (cirkulär nr 80/1955) lämnas det förtydligandet, att i jordbruksdrift inbegripes köksväxtodling på åker och större yrkesmässig fruktodling, men däremot icke handelsträdgårdar i egentlig mening och icke heller plantskolor. Det är uppenbart att denna kategoriklyvning medför orättvisa mot trädgårdsnäringens utövare, och det synes oss naturligt att även producenter av trädgårdsprodukter, inklusive träd- och plantskoleodlare, bör kunna erhålla restitution å bensinskatt. Inom trädgårdsnäringen användes även ett stort antal bensindrivna jordfräsar och andra motordrivna maskiner. De bensindrivna jordfräsarnas antal kan, enligt uppgifter från firmor som importerar och säljer jordfräsar, för närva-

rande beräknas uppgå till ca 4 000. Bränsleförbrukningen torde kunna beräknas variera mellan 100 och 800 liter per maskin och år. De medelstora och större jordfräsarnas årsförbrukning torde genomsnittligt uppgå till 300 à 400 liter bensin. Skatten därpå utgör mellan 75 och 100 kronor.

Eftersom bensinskatten är avsedd att bidra uteslutande till vägväsendets finansiering synes det oss skäligt att trädgårdsnäringsens utövare erhåller restitution å bensinskatt å ett belopp motsvarande förslagsvis 75 kronor per jordfräs. Då därtill kommer att ett antal bensindrivna traktorer och andra maskiner är sysselsatta inom trädgårdsnäringsen, torde icke summan vara för högt tilltagen.

Av praktiska skäl synes oss återbäringen av bensinskatten böra bli kollektiv i likhet med vad som tillämpas för fisket. Varje enskild yrkesutövare bör således icke kunna göra anspråk på att återfå vad han erlagt i bensinskatt, utan restitutionsmedlen bör samlas i en fond att förvaltas av Sveriges handelsträdgårdsmästareförbund eller annat lämpligt organ samt användas till produktionsfrämjande ändamål inom trädgårdsnäringsen. Såsom lämpliga sådana ändamål vill vi framhålla: inrättandet av specialkonsulenttjänster för handelsträdgårdsodlingen, inrättande av trädgårdslaboratorier, forskning och försöksverksamhet samt andra ändamål till vilka statliga bidrag eller garantilån icke utgår. Det bör dock överlåtas på trädgårdsnäringsen själv att genom sina organ bestämma över medlens användning.

Med stöd av det som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att återbäring skall ske av skatten på bensin, förbrukad inom trädgårdsnäringsen, enligt de grunder i motionen angivits.

Stockholm den 24 januari 1956

Hj. Åhman

S. Rimås

Arvid Nilsson
i Lönsboda

Eric Nelander

Olaus Nyberg

Nils Nestrup

Johan Ahlsten